

Preek van 18 december 2016 **Gust Jansen**

DURVEN DROMEN EN GELOVEN

'Een jonge vrouw gaat een kind krijgen,' luidt de profetie van Jesaja in de dagen van koning Achaz, 'en die zoon gaat Immanuël heten; dat betekent: God-met-ons.'

Die profetie - zo gelooft Mattheus - wordt waar als Maria, een jonge vrouw, maagd nog, bescheiden en in haar eenvoud nog, moeder gaat worden. Evenmin als wij kon Jozef het vatten. Maar een engel hielp die timmerman in zijn droom uit de droom. Niet jij, leerde hem die droom, niet jij maar God heeft dit kind gewild. Laat Maria in godsnaam niet alleen; jullie zoon is Gods zoon.

Sommigen zeggen: geloven is mooi, maar je moet er niet bij denken. Als u daar gelukkig mee bent, mag dat. Maar de meesten van ons willen, denk ik, net als Jozef uit de droom geholpen worden. We willen weten waarom er verteld wordt wat Mattheus schreef: '...nog voordat zij gingen samenwonen, bleek Maria zwanger van de heilige Geest.'

Een engel dus hielp hem uit zijn droom. Jozef gelooft wat hij volstrekt niet begrijpen kan. In groot geloof verbindt hij zijn eigen leven, zijn eigen verhaal met dat van zijn volk Israël en hij ziet dat er van Godswege tekens zijn die altijd wijzen op leven; ook op leven uit de dood, ook al begrijpen wij niet hoe het in godsnaam kan bestaan. Timmerend was Jozef er wellicht niet op gekomen, maar dromend en gelovend wel...

Nog een week, dan is het Kerstmis. Er wordt overal volop 'getimmerd' aan een goede kerstsfeer. Daar is niks mis mee... Maar laten we dan ook nog even de tijd nemen – en wij hier aanwezig (en u thuis met ons verbonden) doen dat – om stil te staan bij wat we dan eigenlijk vieren, waar het om gaat: God kan alleen een rol spelen in het leven van mensen, wanneer we bereid zijn God te laten zijn, en ten volle op Hem te vertrouwen.

Wij, Christenen, zeggen te geloven in Gods liefdevolle en zorgzame betrokkenheid op ons, zijn volk. We weten ons geborgen en gedragen door die God. We vertrouwen ons toe aan God. Christenen zijn mensen die – net als Jozef – durven dromen en geloven.

Tegelijkertijd zijn we op zoek naar een teken van Hem... Hij lijkt in onze dagen zo vaak de grote Afwezige... We lijken te leven in wat Mgr. Bluijssen eens schreef: 'De donkere stilte van God.' Maar soms..., soms ervaren we Hem..., is zijn conclusie...

Toen haar volwassen geworden dochter na een tijd van tegenslag en verdriet eindelijk tot rust gekomen was en in verwachting was, schreef de aanstaande oma haar:

*'Wat jij al jarenlang verwachtte  
en hoopte, maar je wist niet hoe,  
groeit nu in herfst en winternachten,  
en in jou naar de morgen toe.'*

Door haar geloof getekend had ze het teken van God gezien.

Dat ook wij, op weg naar Kerstmis, geraakt mogen worden, een teken van God zien in onze wereld...